

ת"פ 26828/05 - מדינת ישראל נגד אביחי גינת

בתי המשפט

ת"פ 26828-05-16 ת"פ
15245-03-17
24 אפריל 2017

בית משפט השלום קריית גת
בשבתו בביהמ"ש השלום באשקלון
בפני: כב' השופט אבשלום מאושר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביחי גינת (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ורד חזן

הנאשם - הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם, עו"ד נתי טרבלסי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 3.8.16 הרשיעה כב' השופטת דינה כהן את הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

איומים - 2 עבירות בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

אישום מס' 2

החזקת/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).

הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 275 לחוק.

עמוד 1



על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הגב' מרים שירזיאן הינה אחותו של הנאשם (להלן: המתלוננת) והיא מתגוררת ברח' עולי הגרדום 64/2 באשקלון (להלן: הבית).

לפי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב אישום זה ובמהלך השנה אשר קדמה למועד זה, היתה דניאל עיאש (להלן: המתלוננת) חברתו של הנאשם. כן עולה מהחלק הכללי לכתב האישום, כי הגב' אתי עיאש היא אמה של המתלוננת, הגב' שירלי בן חמו היא דודתה של המתלוננת ומר אביתר טרבלסי הוא בן דודו של הנאשם.

לפי האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 6.5.16, בדירתו של הנאשם שברח' כנרת 47/20 באשדוד (להלן: הדירה), התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, אשר בעקבותיו עזבה המתלוננת את הדירה.

באותו יום, בשעה 13:40 לערך, התקשר הנאשם ממכשיר הטלפון הסלולארי של אמו שמספרו 052-7369778 לטלפון הסלולארי של המתלוננת ושאל אותה לגבי מקום המצאה.

משסירבה המתלוננת להשיב לנאשם, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה או ברכושה, וכן בגופם וברכושם של אחרים, באמרו לה: **"איפה את חבל אני אתפוס אותך אני אפוצץ אותך מכות, זה לא ייגמר בטוב אני אעלה אלייך הביתה אני אשבור לך את כל הבית ואני אשבור להורים שלך את האוטו ולאמא שלך את הפנים"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

בתגובה, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיניח לה, אך בשלב זה איים הנאשם פעם נוספת על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, באמרו לה **"אני אפוצץ ואני אתפוס אותך בסוף וזה יהיה יותר גרוע"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

במועד זה, בשעה 15:00 לערך, התקשר הנאשם מספר פעמים לטלפון הסלולארי של המתלוננת ונענה ע"י אתי. בשלב זה, ביקשה אתי מהנאשם להתרחק מהמתלוננת ובתגובה איים הנאשם בפני אתי בפגיעה שלא כדין בה ובמתלוננת, באמרו לה **"אני אעשה מה שאני רוצה ואם צריך אני אפגע בה ואני אבוא אלייך הביתה"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

עוד ובאותן נסיבות, התקשר הנאשם פעם נוספת למכשיר הטלפון של המתלוננת ונענה ע"י שירלי. בשלב זה, איים הנאשם על שירלי וכן על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופן, באמו לה **"אני אשחט אתכם"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

לפי האישום השני לכתב האישום המתוקן, ביום 7.5.16, בשעה 04:00 לערך, בחנייה סמוכה לרחוב כנרת באשדוד, ברכב מסוג יונדאי מ"ר 31-222-32 (להלן: הרכב), החזיק הנאשם בתוך קופסה אשר הונחה בשקית, בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 117.2 נטו שלא לצריכתו העצמית, בניגוד לדין ומבלי שהחזיק ברשותו רשיון או היתר מאת המנהל.

בנסיבות אלו, כשהבחין הנאשם בניידת משטרה שהגיעה למקום על מנת לאתר אותו בעקבות האירועים המתוארים באישום הראשון, יצא הנאשם מן הרכב, פתח בריצה ונמלט מהמקום, תוך שהוא משאיר את דלת הרכב פתוחה וכשאביתר נשאר לשבת ברכב.

את מעשיו עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, הורשע וב"כ הצדדים ולא הגיעו

להסכמה בעניין העונש. ב"כ המאשימה הבהירה עמדתם למאסר בפועל וב"כ הנאשם ביקש שהנאשם יישלח לשירות המבחן בכדי לבחון, בין היתר, את שאלת ההרשעה.

בדין מיום 15.3.17 ביקש ב"כ הנאשם לצרף תיק נוסף- ת"פ 15245-03-17.

על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום בת"פ 15245-03-17, הורשע הנאשם ביום 15.3.17 בעבירה כדלקמן:

הפרת הוראה חוקית- עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

לפי כתב האישום, ביום 22.1.17, בשעה 02:00 לערך, הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה כשורה מאת בית המשפט בדיונים שנערכו ביום 13.7.16 וביום 2.12.16 במסגרת תיק מ"ת 26835-05-16, ולפיה ישוחרר בתנאי מעצר בית בבית דודו- שלום ג'אנח, בכך ששהה בבית הוריו ברחוב כנרת 47/20 באשדוד.

הנאשם יליד 1995 ומעין בגליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), עולה כי בשנת 2013 נידון לצו דרכי טיפול, ללא הרשעה בעקבות עבירות סמים ורכוש.

תסקירי שירות המבחן

בתסקירו מיום 12.12.16, עדכן שירות המבחן את פרטיו האישיים של הנאשם, רווק בן 21, אשר עובר למעצרו התגורר בבית אמו שבאשדוד ושירת כשנתיים בשירות צבאי סדיר. לפי התסקיר, בעקבות מעצרו בתיק זה, הוא שוחרר משירות צבאי.

באשר לעבירות, הודה הנאשם בפני שירות המבחן בביצוען.

באשר לעבירה נשוא האישום הראשון, טען הנאשם כי בתקופה שעובר לביצועה של העבירה חווה הרעה במצבו הרגשי, התבודד מבחינה חברתית וחש תחושות של כישלון ותסכול שהתעצמו על רקע משברים שחווה בעבר ואשר באו לידי ביטוי בהתפרצויות זעם ובהתנהגות תוקפנית כלפי סביבתו.

לדבריו, במועד ביצוע העבירה, המתלוננת התארכה בביתו והם התווכחו, הוא חש זלזול ופגיעה ביחסה של המתלוננת אליו ומתוך הפגיעה ותחושות הכעס והתסכול, פעל כפי שמתואר בכתב האישום. לדבריו, הוא לא התכוון לממש את איומיו ולא היתה בידי תכנית קונקרטית לפגיעה במתלוננת. עוד הוסיף הנאשם כי דודתה של המתלוננת הקניטה אותו ולכן פעל כפי שפעל. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, מסר כי הוא משלם מחיר כבד על מעשיו נוכח הרחקתו מביתו, מעצרו הראשון, שחרורו מהצבא ושהיה ממושכת בתנאים מגבילים. לדבריו, הוא הפיק את הלקח מהתנהגותו, ובכל זאת הוא מעוניין ללמוד כלים להתנהלות נכונה במצבי קונפליקט ומתח על מנת שלא יסתבך בהמשך.

באשר לעבירה נשוא האישום השני, טען הנאשם כי הוא צורך סמים מסוג חשיש וניס גיא וכי אלו היו לצריכתו העצמית. לדבריו, הוא רכש כמות סמים גדולה בכדי לצמצם את התקשרותו עם גורמים עברייניים וכדי להוזיל עלויות. לדבריו, הוא ידע שהמשטרה מבקשת לזמנו לחקירה נוכח האירועים שמתוארים באישום הראשון, אך לא הגיע למשטרה כי היה סוף שבוע והוא היה מעוניין להעבירו בחיק משפחתו ולאחר מכן לגשת למשטרה. לדבריו, כשהגיעה ניידת המשטרה, הוא עזב את המקום על מנת למנוע את מעצרו.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וביקש לבחון אפשרות טיפולית בתחום הסמים.

שירות המבחן ציין כי לא ברור אם המוטיבציה שמבטא הנאשם להשתלב בטיפול מונעת מתוך הכרה והבנה לבעיותיו או מתוך שיקולי כדאיות ההליך המשפטי.

שירות המבחן סבור כי ההתחברות של הנאשם לסביבה שולית ענתה לו עלך צרכים רגשיים לא מסופקים, כאשר הסמים היוו אפיק להתמודדות עם מצוקתו. שירות המבחן ציין כי נראה שבקשר של הנאשם עמם בעת הנוכחית, הוא מתחיל לבחון את הצורך בטיפול אינטנסיבי ומשמעותי בתחום התמכרותו לסמים. כן ציין שירות המבחן כי המחירים שמשלם הנאשם, שכוללים את מעצרו, את הריחוק הממושך מביתו ואת הפרידה מבת זוגו מהווים גורמים חיצוניים שעשויים לעודדו להיכנס לתהליך ממושך והדרגתי של שיקום, על מנת להימנע מלשלם מחירים כבדים בעתיד.

לאור מוכנותו של הנאשם להשתלב בטיפול, ולאור התרשמות שירות המבחן כי זה עשוי להפחית את הסיכון להתנהגות שולית והתמכרותית מצדו בעתיד, סבר שירות המבחן כי יש לעקוב אחר כניסתו של הנאשם לטיפול בטרם תבוא המלצה טיפולית בעניינו וציין כי נקבע עבורו ראיון בתחנה לנפגעי סמים באשדוד.

על כן, המליץ שירות המבחן על דחיית מועד הדיון בעניינו של הנאשם.

בתסקירו מיום 3.1.17, עדכן שירות המבחן בדבר דיווח גורמי הטיפול באשפוזית, שמסרו כי הנאשם הגיע אליהם והביע מוכנות לקליטתו המיידית. כן עדכן שירות המבחן אודות שיחה עם גורמי הטיפול ביחידה העירונית באשדוד, במסגרתה נמסר כי הנאשם הביע מוכנות להשתלב בתכנית של מרכז היום לאחר סיום הטיפול באשפוזית. לצורך האמור, ומשנבנתה עם הנאשם תכנית טיפולית לגמילה מסמים, המליץ שירות המבחן על שינוי מקום החלופה.

בהחלטת כב' השופטת שמואלי מאיר מיום 4.1.17, הותר לנאשם לצאת לאשפוזית.

בתסקירו מיום 7.2.17, ציין שירות המבחן כי הנאשם השתלב בטיפול באשפוזית וסיים את הטיפול שם לאחר שבועיים, אך יום לאחר שסיים את הטיפול באשפוזית, הודע לשירות המבחן ע"י משפחתו של הנאשם כי הנאשם נעצר בחשד להפרת תנאים מגבילים.

כן ציין שירות המבחן כי בשיחה שנערכה עם הנאשם במקום מעצרו, הביע הנאשם אכזבה ממצבו, דיווח על בלבול וחוסר וודאות מתוצאות ההליך המשפטי והביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית. שירות המבחן ציין כי לאחר שהוסבר לנאשם כי הטיפול בקהילה הטיפולית אורך כשנה וחצי וכי יהיה עליו לעבור ראיון ולערך סידורים, מסר הנאשם כי ברצונו להשתחרר למעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני. כן מסר הנאשם לשירות המבחן כי אם עליו להישאר עוד זמן במעצר, הוא מעוניין לסיים את הליכי המשפט, להישפט ולאחר מכן יפנה עצמאית לטיפול.

משכך, התרשם שירות המבחן כי מוכנותו של הנאשם להשתלב בטיפול ארוך טווח נמוכה ולכן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר, ולצידו מאסר מותנה ופיצוי.

טענות ב"כ הצדדים לעונש

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם יליד 1995 ולחובתו תיק ללא הרשעה בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית וגניבה.

לטענתה, הנאשם פגע בחירותה של המתלוננת ובכבודה, פגיעה גבוהה, בשים לב לטיב האיומים המצויים ברף העליון

של החומרה, תוך שהיא מציינת שהנאשם איים גם על אמה של המתלוננת ועל דודתה.

מתחם הענישה לו עותרת המאשימה הינו בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לגבי האישום השני, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בכמות סם גדולה, כאשר הנאשם הוסיף חטא על פשע, בכך שנמלט בריצה מהניידת. על כן, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה הינו בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחמים שונים לשני האישומים, בשל כך שבוצעו במועדים שונים ובנסיבות שונות, ללא קשר בין אחת לשנייה.

כן טענה ב"כ המאשימה, כי הוגשו בעניינו של הנאשם 3 תסקירים וכי שירות המבחן המליץ שיחל בגמילה, אך הנאשם הפך את ההוראה החוקית ונעצר.

באשר להפרת ההוראה החוקית, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם זלזל באמון ביהמ"ש ולכן מתחם הענישה הינו בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שלפי התסקיר, הנאשם צורך סמים מגיל צעיר ולא מבין את חומרת מצבו ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני, מאסר מותנה בעבירות בהן הורשע, קנס, התחייבות, פיצוי למתלוננת ופסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

מנגד, טוען ב"כ הנאשם כי הנאשם יליד 1995, הודה והורשע בהזדמנות הראשונה וצירף תיק.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והחל תקופת גמילה באשפוזית, שם מעד לראשונה מזה תקופה ארוכה והגיע לעיר אשדוד, אך אמו מיד התקשרה אל המשטרה. לטענת ב"כ הנאשם התסקיר האחרון אינו מדויק.

לטענתו, לנאשם רישום אחד כקטין, ללא הרשעה.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה וטען כי הנאשם עצור לבקשתם כי אמו לא הסכימה לקבלו וכי אם היה משוחרר עמדת המאשימה לגבי הענישה היתה מקלה יותר.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת רף נמוך של ענישה, תוך התחשבות בכך שהנאשם עצור למעלה מחודשיים ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד מרתיע. כן עתר ב"כ הנאשם כי במידה ותוטל על הנאשם פסילה, תהא זו פסילה מותנית או לחילופין פסילה קצרה. לגבי הקנס, עתר ב"כ הנאשם להשתת קנס מתון, תוך שהוא מציין שהנאשם היה בעצם חייל.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (22.6.92) התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (4.3.04):

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיוננו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא יאה בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו."

בעבירות של אלימות במשפחה נעה הענישה בין צו מבחן ללא הרשעה לבין מאסר בפועל ממושך, כאשר כל מקרה נבחן לגופו, ובכלל זה נבחנים חומרת האלימות ועוצמתה, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנות העבירות, המלצות שירות המבחן, השתלבות בהליך טיפולי ועמדת המתלוננת.

באשר לעבירת האיומים, בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 378, 373 נידון האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדיון. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת האיומים, בקבעו כי **"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה**

שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של איומים :

ברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי, שבאותה עת היה תלוי נגדו תיק פלילי של החזקת סכין, שהודה והורשע בעבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר (איים עליה כי יהרוג אותה) ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים ולענישה נלווית, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח של שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע, כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ברע"פ 7413/14 **דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14) נידון עניינו של נאשם צעיר, בעל הרשעה קודמת בשתי עבירות של דרישת רכוש ע"י אדם מזויין, בגינה היה תלוי נגדו מאסר מותנה בן 3 חודשים, שהודה והורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי חברתו לשעבר, אליה שלח 20 מסרונים, חלקם בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה, ואף התקשר אליה על מנת להשמיע באזניה דברים שיש בהם כדי להטריד או להרגיז. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שהוא מפעיל במצטבר את המאסר המותנה בן ה-3 חודשים. בערעור, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה שנקבע ע"י בית משפט השלום הוא מתחם צודק ומוצדק, אך מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, בכל הקשור לאופן הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, אינו מתחשב במידה הראויה בנסיבות לקולא שצויינו ע"י בא כוחו של הנאשם. על כן, הוחלט להפעיל את העונש המותנה בחופף לעונש שהוטל, כך שהנאשם ירצה 5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש, בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה שנקבעה במקרים דומים.

ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשי מאסר, מהם תשעה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ובגין עבירת האיומים נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ברע"פ 4231/14 **בנסוסן נ' מדינת ישראל** (24.6.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של תקיפת אסיר, באיומים על סוהר שנזעק לעזרתו של האסיר ובאיומים על שוטרים אשר לקחו את המערער לתחנת המשטרה. על המערער הוטלה שנת מאסר בפועל, אליה צורפו שלושה מאסרים מותנים שהופעלו בגין עבירות האיומים, ובסה"כ שנתיים מאסר בפועל.

ברע"פ 4902/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר הקל את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור שכוונו כלפי סוהרים. תקופת המאסר שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום כללה הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, 6 חודשי



מאסר בפועל, 3 מתוכם במצטבר ובסה"כ 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי המליץ שתקופת המאסר תקוצר ותרוצה כולה בחופף להפעלת עונש המאסר המותנה ונקבע כי הנאשם ירצה 5 חודשים בפועל.

ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), אשר הוגש ע"י ב"כ המאשימה, אושר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, אשר הושת על נאשם לאחר ניהול משפט הוכחות בעבירה של אימים. באותו מקרה, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה ובחרותה של בת זוגו החיה בנפרד ממנו, עת בא להחזיר את בתם הקטנה לרשותה על פי הסדרי ראייה, וזאת בכוונה להפחידה.

באשר לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ברע"פ 189/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.1.15), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה בשלוש עבירות של סחר בקוקאין במשקל 0.9365, 0.7378 ו-1.56 גרם נטו, תיווך למכירת סם מסוג קוקאין במשקל 2.5056 גרם נטו, ושתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (במועד אחד החזיק הנאשם חשיש במשקל 92.88 גרם נטו ובמועד אחר החזיק הנאשם על גופו קוקאין במשקל 3.0493 גרם נטו ובביתו קוקאין במשקל 12.2719 גרם נטו וחשיש במשקל 0.11 גרם נטו). בית משפט השלום השית על הנאשם 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שהוא מאמץ את מתחמי העונש של המאשימה שעמדו על 8-18 לכל מכירה/ תיווך ועל 6-12 לכל עבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית, הגם שלדעת בית המשפט נטו לקולה. הערעור על גזר הדין נדחה ע"י בית המשפט המחוזי, שקבע כי מכלול העבירות ונסיבותיהן מלמדות על "מקצוענות" ועל פעילות עבריינית שיטתית. באשר למתחמי הענישה שנקבעו בערכאה הדיונית, קבע בית המשפט המחוזי כי הם מתונים בכל הנוגע למכירת סם ולהחזקה שלא לצריכה עצמית וכי אין להתערב בהם. בית המשפט העליון קבע כי הערכאות הקודמות נתנו דעתן גם לשיקולים לקולה, ובכלל זה: לשיקולי השיקום ולהליך הטיפולי שעובר הנאשם. על כן, הערעור נדחה.

ברע"פ 1485/10 **זאן נ' מדינת ישראל** (2.3.10), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על הנאשמת שהורשעה על סמך הודאתה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (הירואין במשקל נטו 6.0 גרם, חשיש במשקל נטו 20.63 גרם ו-10 אריזות המכילות סם מסוג הרואין במשקל כולל של נטו 7.69 גרם) 8 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור לאחר שכשל ניסיון שילובה של הנאשמת בהליך גמילה, תוך שהוא מצוין כי העונש ממילא נוטה לקולא.

ברע"פ 2590/10 **שגיא נ' מדינת ישראל** (8.4.10), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על הנאשם, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (נמצא מחזיק חשיש במשקל 256.58 גרם נטו, ובחיפוש שנערך בביתו נמצאה כמות נוספת של סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של 13.11 גרם נטו וכן משקל דיגיטלי) ובהחזקת כלים להכנת סם או לצריכתו, 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ברע"פ 1273/08 **חמאמדה נ' מדינת ישראל** (11.2.08), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (נתפס כשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32.3857 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.3588 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 9.2808 גרם) וצירף תיק נוסף בו הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.3 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 14 גרם, 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 8 חודשים.

ברע"פ 6374/08 **גנני נ' מדינת ישראל** (6.2.12), התקבל ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על נאשם שהודה והורשע בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל עמוד 8

1693.24 גרם נטו שלא לשימוש עצמי עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תחת 12 חודשי מאסר על תנאי שהשית בית המשפט השלום. בית המשפט העליון קבע כי ככל שהנאשם ריצה את צו השל"צ שהושת עליו, לא ניתן להטיל עליו עונש מאסר בעת הערעור.

ברע"פ 9426/04 גורי נ' מדינת ישראל (28.10.04), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם או לצריכתו ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שיישא ב-13 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל את העונש, בקבעו כי תהא חפיפה מלאה של המאסר על תנאי והערעור על ההרשעה ועל העונש נדחה.

ברע"פ 1864/06 לוי נ' מדינת ישראל (26.6.06) נדחה ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם וגידול סם ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל בעקבות אי המלצת הממונה על עבודות השירות על השמתו בעבודות שירות נוכח המצאות חשיש וקוקאין בבדיקת שתן וניסיון זיוף בדיקה נוספת לצורך טשטוש שימוש בסמים.

באשר לעבירות נגד השוטרים, הערך המוגן במסגרתן, מעבר להגנה על שלומם וכבודם של השוטרים, הוא הערך של שמירה על החוק והסדר והצורך החברתי לאפשר לרשויות החוק לתפקד ללא מורא.

בתפ"ח (מחוזי חיפה) 7028/08 מדינת ישראל נ' אושרי ואח', נאמר בהקשר זה:

"מיותר לציין עד כמה קשה ותובענית עבודתו של שוטר הממלא את תפקידו לצורך שמירת הסדר הציבורי, אכיפת החוק ושמירה על ביטחונם ושלומו האישי של אזרחים מן הישוב. פגיעה באנשי המשטרה, מהווה כפגיעה בסמל שלטוני לכל עניין ודבר. יהא מי שיטען כי הגנה על מי שמופקד על שמירת החוק מהווה הגנה על הציבור כולו ועל כן, הפגיעה בשוטרים מחייבת תגובה עונשית הולמת, מרתיעה וכואבת על מנת להרתיע את הנאשם שבפנינו ועבריינים בפוטנציה".

המחוקק קבע עונשי מאסר חובה בגין עבירות כנגד שוטרים. בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, מדובר בעונש מאסר חובה של שבועיים, לפחות.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 58710-12-12 ואנונו נ' מדינת ישראל, אושר גזר דינו של בית המשפט השלום באשדוד, במסגרתו הוטל עונש של 10 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה, ובסך הכל 16 חודשי מאסר בפועל, שבו הנאשם סטר לנהג מונית, סירב לצאת ממוניתו, איים עליו שיסיע אותו ולא יפגע בו, סדק את השמשה האחורית במונית, ולאחר מכן העליב שוטרים בצורה בוטה וירק לעברם.

בעניינינו, מעשיו של הנאשם פגעו בשלוות נפשן, ביטחונן וחירות פעולתן של המתלוננות והם עולים לכדי אלימות מילולית. בחינת המלל בו השתמש הנאשם מלמדת על פגיעה חמורה, שכן הנאשם נקט באיומים ברף גבוה של פגיעה בגופן.

בנוסף, התחמק הנאשם מניידת המשטרה, נמלט מהמקום והותיר ברכבו את הסמים.

לאור כל האמור לעיל, לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה החמורה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם הענישה ההולם כל אחת מעבירות האיומים הינו בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ומתחם הענישה בגין האירוע שמתואר באישום השני הינו בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר.

באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית שבתיק המצורף, הערך המוגן על ידה הוא הערך החשוב של כיבוד שלטון החוק וצווי רשות מוסמכת. עבירה של הפרת הוראה חוקית פוגעת במוסד השחרור ממעצר בערובה וביכולתם של אחרים לעורר אמון הרשויות ולהשתחרר ממעצר בתנאים מגבילים.

ברע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בעניין הגנה מן הצדק וקיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש. באותו עניין הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם-צו הרחקה שניתן במסגרת תיק הטרדה, וכן בעבירה של היזק לרכוש במזיד ונידון בבית משפט השלום להארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע כי לא היתה סמכות להארכת התנאי והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר, תוך הפעלה בחופף של מאסר מותנה בן 6 חודשים, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון פסק כי העונש שהושט על הנאשם אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות שבהן הורשע הנאשם.

ברע"פ 3395/00 זגורי נ' מדינת ישראל (2.1.01), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר זיכה את הנאשם מעבירה של עלבון במקום ציבורי והקל את עונשו בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית- הפרת צו שחרור שאסר עליו להתקרב לבית מנהל סניף בנק עמו היה מסוכסך תקופה ארוכה, מ- 7 חודשי מאסר בפועל ל- 3 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 11761/05 בורביע נ' מדינת ישראל (29.12.05), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איומים והפרת הוראה חוקית כלפי אשתו ועל רקע הליכי פירוד בין בני הזוג. הנאשם נידון ל- 8 חודשי מאסר והפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 10 חודשים, כך שבסה"כ ירצה 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בשתי עבירות של פריצה למקום מגורים ובגניבה, וצירף תיק נוסף של התפרצות למגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום הם המתחמים המקובלים, כאשר בעבירות הפרת ההוראה החוקית קבע בית משפט השלום מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

לאור כל האמור לעיל, לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות

הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובכלל זה עבירה של הפרת הוראה חוקית, מתחם הענישה ההולם בכללותו הינו בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

כעת, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים, בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ואת נסיבותיו האישיות, ובכלל זה העובדה כי לנאשם ללא עבר פלילי. וכי המדובר בנאשם צעיר/בגיר.

לחומרא, יש לשקול את נסיבות ביצוע העבירה, ואת העבודה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההליך הטיפולי בעניינו.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים שבכותרת.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות או סמים מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות או סמים מסוג עוון.

4. קנס בסך 500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מתוך הסכום שהופקד בתיק המ"ת 26835-05-16 והיתרה תושב לאביו, מר גינת שמעון ת.ז. 23793045 וזאת בכפוף לכך כי אין מניעה חוקית.

5. מכח סעיף 37 א לפקודת הסמים, אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם ועל הנאשם להמציא למזכירות ביהמ"ש אישור על שחרורו מהכלא והפקדת הרישיון.

6. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.

הפסילה על תנאי תופעל אם תוך תקופה של 2 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת סמים מכל סוג שהוא.

7. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 1,500 ₪ שלא לעבור עבירת איומים או עבירת אלימות מכל סוג שהוא למשך 2 שנים מיום שחרורו.

לא יחתום, ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

צו

מורה על השמדת סמים - כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

קלדנית: מירי ק

הוקלדעלידימריסקלסון